

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizeci și treia după Rusalii

Marti, 30 ianuarie: **Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur**

Cine este destoinic a-și deschide buzele și a-și mișca limba, spre a o lăuda, cum se cuvine pe această treime de arhieriei? Însă, deși nu vom putea face aceasta, totuși nu putem tăcea și îi aducem aceste laude:

Bucurați-vă, aleșii Sfintei Treimi, flori mirositoare ale grădinii celei nestricăcioase;

Bucurați-vă, îngeri pământești și oameni cerești;

Bucurați-vă, marilor arhieriei cei luminați la minte de Sfânta Treime;

Bucurați-vă, că ați covârșit firea omenească cu darurile cele multe;

Bucurați-vă, stâlpi neclintiți ai Bisericii;

Bucurați-vă, credincioase slugi ale Sfintei Treimi;

Bucurați-vă, mărgăritare strălucite ale Bisericii lui Hristos;

Bucurați-vă, cei mai destoinici luminători ai pământenilor;

Bucurați-vă, apărătorii dreptei credințe în Hristos;

(din Acatistul Sf. Trei Ierarhi)

Evangelia Duminicii Vameșului și a Fariseului Ev. Luca 18, 10-14

Zis-a Domnul pilda aceasta: doi oameni s-au dus în templu ca să se roage: unul era fariseu și altul vameș. Fariseul, stând drept, se ruga în sine astfel: Dumnezeu, îți mulțumesc pentru că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti și desfrânați, sau ca acest vameș. Postesc de două ori pe săptămână și dau zeciuală din toate câte câștig. Iar vameșul, stând mai departe, nu îndrăznea nici ochii să-și ridice spre cer, ci își bătea pieptul său și zicea: Dumnezeu, milostiv fii mie păcătosului. Vă spun vouă că acesta s-a pogorât mai îndreptat la casa sa, decât acela; pentru că oricine se înalță pe sine se va smeri; iar cel care se smerește pe sine se va înalță.

28 ianuarie: Sf. Cuv. Efrem Sirul

„Fericirile” Sfântului Efrem Sirul

Fericit cel care nu se îndestulează cu viața lumii acesteia, care din cele dumnezeiești și-a făcut cugetarea lui.

Fericit acela ce pe pământ s-a făcut ca un înger, asemenea serafimilor, avându-și curat cugetul său totdeauna.

Fericit este acela ce, având în minte ziua Judecății, se sârguiește spre vindecarea rănilor sufletului său, prin lacrimi.

Fericit este acela ce totdeauna este eliberat, întru Domnul, de toate cele pământești și de vremelnicele lucruri ale veacului acestuia.

Fericit este acela ce înainte sporește, prin faptele călugăriei și prin înfrânare.

Fericit acela ce are porunca cea înfricoșătoare, spre paza buzelor sale.

Fericit este acela ce a urât păcatele și a făcut fapte bune.

Fericit este acela ce, întru cele nevăzute și întru cele văzute, pe Singur Unul Dumnezeu iubește și pe toată zidirea Lui.

Fericit este acela ce s-a făcut ca un nor, cu totul în lacrimi, stingându-și focul poftelor trupești.

Fericit este acela ce și-a vândut toate averile sale și și-a agonisit pe Unul Hristos, Mărgăritarul Ceresc. A Căruia este slava, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Care sunt cuvintele prin care scăpăm de mândrie ?

Dacă voiești să birui slava deșartă, să nu iubești laudele, nici cinstiturile, nici hainele scumpe, nici locurile de frunte, nici întâietățile, ci, dimpotrivă, să te bucuri când ești ocărât și necinstit și să te mustri pe tine

însuși că ești mai **păcătos** de-cât toți păcătoșii.

Dacă vrei să înfrângi **trufia**, despre nimic din ceea ce faci să nu zici că se face prin ostenele tale sau prin puterile tale, ci fie că postești, fie că petreci vremea în priveghere, fie că dormi pe pământul gol, fie că te îndeletnicești cu cântarea psalmilor, fie că faci multe metanii până la pământ, să zici: **„Numai cu ajutorul lui Dumnezeu și cu ocrotirea lui Dumnezeu se face aceasta, nu cu puterea mea și nu cu strădania mea”**.

Să nu cârtim, ci să căutăm folosul lucrurilor care ni se întâmplă

Fraților, nevoiți-vă ca niște ostași împărătești, până ce aveți vreme, aceasta știind-o că, pentru cununa cea nestricăcioasă, ni s-a pus nouă nevoița, spre curățirea păcatelor și spre viața cea veșnică. Faceți-vă, dar, curată mintea cea întregă, în toate faptele voastre, căci ea este maica ascultării. Încă să lepădați de la voi împușinarea și moleșirea sufletului și să vă îmbrăcați cu credința cea curată, ca, văzând Domnul silința sufletelor voastre, să vă întărească pe voi cu toate faptele cele bune. Să urâți, pentru Domnul, lenevirea cea rea, cu toată puterea, precum și năravul cel rău și vrajba, așa precum ați lăsat pe părinții voștri trupești, prietenii și averile, că, dacă de la început vă veți slăbi cu gândul, apoi osteneală veți avea și pagubă.

De ni s-ar întâmpla nouă ceva rău, să nu cârtim, pentru Domnul, că acela ce cârtește pagubă își face lui, căci după a sa înțelegere lucrează, și nu după scopul duhovnicesc. Deci tu, înțelept fiind, să nu urâști pe frații cei mai slabi, nici să râvnești la cei ce viețuiesc fără de frica lui Dumnezeu. Și iarăși zic: Să nu urâști pe fratele tău, că poate vreo patimă, pe care tu nu o știi, l-a împresurat pe el și pentru aceasta a ajuns la neputință. Ci, mai vârtos se cade a-l milui și a te ruga pentru el, măcar de te-a și supărat cu nemilostivirea sa, iar tu te nevoiești bine.

(Sfântul Efrem Sirul)

Cuvinte despre Sfinții Trei Ierarhi

”Pentru noi, creștinii, **singura competiție care este admisă în adevăratul sens al cuvântului este următoarea: cine este mai smerit între noi?** Competiția aceasta, de a spune celui de lângă tine că este mai mare decât tine, că se află mai aproape de Dumnezeu decât tine, că are puterea rugăciunii mai adâncă, a fost și cea în care Sfinții Trei Ierarhi s-au înrădăcinat în existența lor pământească, într-o modalitate foarte vie. Spuneau sfinții prăznuiți în această zi următorul lucru: **singurul lucru cu adevărat mare în lume este smerenia.** Acești sfinți făceau parte din familii foarte bogate, dar și-au părăsit averile și străluceau în cele ale științei, nu numai în cele teologice, ci și în cele profane. Au avut de asemenea responsabilități foarte mari în viața Bisericii. Cu toate acestea, au amintit mereu că nimic în viața lor și în viața tuturor creștinilor nu este mai mare decât o inimă înfrântă și smerită”. (IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei)

„Sfinții Trei Ierarhi, Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur, sunt cinstiți deopotrivă atât în Occident, cât și în Orientul creștin. Evident, s-a luat și această practică frumoasă de a fi patronii spirituali ai tuturor școlilor de teologie care există în întreaga Biserică. Acești teologi ierarhi au fost, sunt și vor fi izvoare de har, binecuvântare, știință teologică și de perspectivă spirituală pentru că ei ne pun pe un direcționar care nu poate fi altul decât Împărăția lui Dumnezeu. Ei au fost plini de Treime, plini de Duhul Sfânt și, așa cum spune Scriptura: Cel care merge la izvor și se adapă din apa aceea dătătoare de Viață devine însăși izvorul dătător de apa cea veșnică, ei au devenit acele șipote din care s-au adăpat atâtea generații de teologi, de oameni care au trăit Evanghelia în mod plin în secolele creștine care au urmat. Suntem în secolul al XXI-lea și oare ce mai putem adăuga noi în plus față de ceea ce s-a spus, despre ceea ce se cunoaște despre acești corifei, dascăli ai lumii și ierarhi? Atâta vreme cât noi avem conștiința că participăm la viața liturgică a bisericii, atunci când mergem la Dumnezeiasca Liturghie în duminici și sărbători, ei bine, atunci simțim parcă pe Sfântul Ioan Gură de Aur și pe Sfântul Vasile cel Mare, cei care au lăsat două Liturghii cu totul aparte care se săvârșesc în mai toată perioada anului bisericesc. Poate puțini dintre frații voastre cunosc faptul că una dintre relicvele Sfântului Ioan Gură de Aur se găsește la Roman în patrimoniul nostru bisericesc, actualmente în muzeul din incinta Arhiepiscopiei noastre, unde păstrăm felonul cu care a slujit Sfântul

Ioan Gură de Aur, cu o vechime de șaptesprezece secole. Iată că fiecare dintre noi toți care se roagă poate fi un teolog. Cel care intră în relație directă cu Dumnezeu, cel care trăiește, dar și explică, ori diortosește teologia sfinților, cei care trăiesc plin experiența lor mistică descoperită doar în Biserică, atunci evident devin teologi trăitori. Toți suntem chemați să intrăm în comuniune cu Dumnezeu prin rugăciune, încercând să dialogăm cu El. În acel spațiu de iubire nu poate să intre răul. Fără să mințim, să spunem că viața noastră este compatibilă sau urmează celei a lui Hristos“ (IPS Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului)

”Astăzi, Biserica Ortodoxă prăznuiește sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi, a eroilor credinței ortodoxe. Suntem ortodocși, dar nu cunoaștem înălțimea, adâncimea și lățimea ortodoxiei, toată sfințenia ei. Ortodoxia, care este adevărul, învățătura cea dreaptă despre om și despre lume, așa cum ne-a lăsat-o Însuși Dumnezeu Cel întrupat, prin învățătura Lui desăvârșită, prin viața Lui sfântă. Ortodoxia este acea sinteză minunată dintre dogmă și morală, dintre contemplație și practică. Sinoadele Ecumenice, acele adunări binecuvântate ale lumii celei de sus, a Bisericii lui Hristos, au formulat-o oficial. Atunci, părinții purtători de Dumnezeu, „adunați într-un suflet și umbriți de duhul cel dumnezeiesc” și-au așezat fundamentul, temelia vieții duhovnicești care este cultura duhovnicească adevărată. Martirii au pecetluit ortodoxia tuturor vremurilor prin sângele lor, oștirea întregă a milioane de eroi și mărturisitori, bărbați, femei și copii. Din Amfiteatrul Romei până la lagărele din Rusia, ei au arătat că creștinismul nu este o simplă teorie, ci adevăr și viață, eroismul cel mai frumos, biruința împotriva forței năvalnice și a puterii materialiste, orânduirea și împărăția duhului. După aceea, a venit să laude Ortodoxia, cultul cu frumusețea lui specifică și cu innografia inspirată care leagă naturalul de supranatural, cele lumești de cele cerești, individualitatea cu universalitatea, familiaritatea și respectul adânc cu taina și inteligibilul.

În Biserică, la fiecare Liturghie, într-o atmosferă de înălțare și sfințenie se săvârșește Jertfa lui Dumnezeu-Omul, la care participă toți credincioșii. De asemenea, acolo se laudă faptele și împlinirile aleșilor credinței, având în frunte pe Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu. Tot în Biserică se slăvește dogma, nu numai ca adevăr de credință, ci și ca răspuns la chemarea omului. Dar și idealul pentru care s-a luptat monahismul nu este diferit de sensul ortodoxiei. (Părintele Efremitul)

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Valentin Burlacu, Răzvan Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci, Mădălina Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 28 ianuarie,

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie.

*Marți, 30 ianuarie, Sfinții Trei Ierarhi

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie.

*Joi, 1 februarie,

- ora 8.00, Slujba Agheasmei în ziua de pomenire a Sf. Trifon

- ora 17.00, Slujba Vecerniei

*Vineri, 2 februarie, Întâmpinarea Domnului

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie.

Sâmbătă, 3 februarie,

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii

- ora 17.00, Slujba Vecerniei

**Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru
lucrările și activitățile pe care le susține
PAROHIA TOMA COZMA**

Datele noastre necesare pentru Completarea

Formularului 230 sunt:

• Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA

• CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

• Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600
0027 6450

AVEA BUNICUL .... de Aurelia Panait

Avea bunicul meu ceva
ce nimeni altul nu avea:
avea un munte de blândețe
și urme adânci de tinerețe,
avea privirea luminoasă
sub ochelari cu rama groasă,
avea cuvinte potrivite
și daruri neobișnuite...
Avea un pod în care stam
când înspre lumea mea fugeam:
cu fân, cu scânduri, cereale,
cu cărți, reviste și ziare,
cu scule-n lăzi orânduite,
și cuie noi sau ruginite,
cu un anume foarfece
cu care-și tundea oile.
Acolo sus, în podul lui,
era și roata timpului.
și o-nvârteam iscoditor
și în trecut și-n viitor.
Avea un leagăn minunat
de-o grindă groasă atârnat
și îmi plăcea în zbor să cânt
și nimeni zborul nu mi-a frânt,
c-am fost acolo, și mai sunt!
Avea un nuc și un cireș
în care mă urcam ades,
livezi cu pruni, butoaie adânci
în care prunele să-arunci
și-avea, în serile cu ger,
și țuică fiartă cu piper.
Avea un plug, cu el ara
pământul și-l însămânța
și niciodată n-a lăsat
pământu-n rugă nelucrat!
Și-acum din cer, de sus din stele,
el ară-n gândurile mele,
c-avea dreptate când mi-a zis
că va pleca în paradis!
Avea bunicul meu cel bun
prin vene sevă de gorun,
avea bunicul meu cel drag
dulceața fructelor de frag.
Avea bunicul meu iubit
ceva frumos, neprihănit:
avea copilăria mea
și a plecat cu tot cu ea!